

TREBALL

Diari dels Treballadors de la Ciutat i del Camp

TREBALLADORS
DE TOTS ELS PAÏSOS:
UNI-VOS

ANY I. NUM. 2. — PREU: 15 CENTIMS

Edició del matí

BARCELONA, DIJOUS, 30 JULIOL 1936

El poble armat és la millor garantia contra els crims del feixisme.

Els generals col·leccionadors de derrotes, les bandes sedicioses de la caverna i de la barbàrie feixista es baten en retirada davant l'ofensiva de les Milícies antifeixistes

L'acció energica, la resposta immediata, sense contemplacions que han donat el poble i les institucions lleials han escombrat els feixistes de la majoria dels seus reductes.

Avui, com a reductes importants en tenen relativament pocs. Saragossa, Sevilla i Oviedo reconquistats serien la fi de la resistència que encara ofereixen els traïdors.

Contribueix que es mantinguin irreductibles aquests focs de guerra civil, el fet que amb un sentimentalisme inexplicable en aquests casos, vulgui esperar-se que els rebels es rendeixin sense lluita.

Els facciosos són prou obtusos per a voler mantenir-se fins al final. És més. Aquesta espera els permet reposar-se i refer-se. I és aquest repòs allò que no els podem donar.

L'atac ha d'ésser sistemàtic, continu, sense deixar-los temps de refer els seus quadres o buscar nous reductes en la seva reculada desordenada.

Els no han reparat en sentimentalismes. Disposats a destroçar-ho tot per tal de guanyar, han renegat de tot en cas d'ésser vençuts.

Així es comporten.
Així cal tractar-los.

Cal forçar la marxa sense por a destruir allò que el proletariat triomfant, al costat de les masses populars, sabrà reconstruir a profit del poble tot.

Però que no es tracti d'assetjar una i altra capital fins que es rendeixin, ja que això seria afavorir els seus plans d'apoderar-se d'Espanya o lliurar-la a l'estranger.

Cal extirpar ràpidament la resistència. Res de setges llargs. L'aviació lleial té arguments més contundents. Els instituts lleials i els milicians tenen prou coratge per a batre l'enemic ràpidament.

Prudència tàctica, està bé.

Però setge, no! Això fora allargar la situació d'angoixa de gran nombre de ciutadans.

Cal acabar! Amb la màxima energia, amb el màxim de rigor.

Pel bé de la República!

Pel bé del poble hispànic i pel bé dels treballadors de Catalunya!

Dos capitans de les Milícies antifeixistes

Els nostres camarades de Madrid que lluiten heroïcament a les muntanyes de Guadarrama i de Somosierra contra el feixisme que pretén assaltar la capital de la República, són comandats, entre altres, per dos prestigiosos capitans al servei del proletariat: Galan i Benito.

Galan, és el germà de l'heroi de Jaca i fa honor al seu nom.

Benito, és el camarada que anà al servei militar i arribà a capità sense claudir mai i defensant sempre la causa dels treballadors.

Amb les columnes que van a alliberar Aragó

Les columnes catalanes van estrenyent el cercle de Saragossa. - Els horrors feixistes. - Companys cremats vius. La repressió antifeixista és digna d'aquestes salvatjades. Els nostres militants Trueba i Vilella, caps excel·lents de les tropes populars. - Minaires de Sallent i Astúries formen a l'avantguarda del nostre exèrcit. - El company Miquel, del Mercantil, mor gloriosament per la Revolució

(Correspondència del nostre enviat especial Granier-Bartera)

Saragossa, 28. — Avui hem visitat amb el camarada Comorera, la seva companya i altres companys, una altra part del front. Hem estat a Saragossa, amb la columna del P. O. U. M., i hem recorregut tot un país on encara compen feixistes, fins a Granyén, on s'ha instal·lat, amb gran audàcia i perfectissimament situada, la columna de la U. G. T. i el Partit Socialista Unificat, que avança entre Tardienta i Granyén.

No hem sofert cap incident, i al vespre tots els camins ja eren completament coberts per les avançades i guàrdies de les columnes, que van estrenyent el cercle de Saragossa i acumulant material de fer ordre per al gran atac conjunt.

Avui sabem detalls dels horrors feixistes. A La Naja, molt a la vora, van

cremar vius vuit companys del poble dintre l'església. Quan les tropes obreres van arribar, van trobar els cossos de la U. G. T. i del Partit Comunista al costat dels cadàvers. Es la inquisició que rebrotava, amb tots els excessos cruels de les guerres carlines.

La repressió antifeixista, però, és digna d'aquests crims. Avui a Monzon han descobert un escanol de vuit feixistes, amb camisa negra i unes insígnies en forma d'esquelet. Els han afusellat tots. També han afusellat un tinent coronel retirat d'Estat major que vivia a Lastanosa, i s'havia distingit quan la dictadura, i un capellà trabucaire.

A les columnes es va formant el degut esperit de coordinació i ja semblen una tropa bregada. Hi ha bons caps a la

columna del P. O. U. M. Grosà mana bé, amb la seva experiència d'Astúries l'any 34. A la nostra, Trueba, Vilella, tots els companys responsables són uns caps excel·lents. Comorera inquirí, en nom del Comitè, detalls i necessitats de la tropa. S'expliquen, parlen, amb gran calma, amb gran ordre, amb gran reflexió. Aquell conjunt d'home té un aire seriós d'Estat major. És un Estat major revolucionari, amb aquella intuiria militar que reclamava Lenin de tots els companys. Una avioneta feixista ha llançat dues bombes a Granyén. Ha ocasionat dues víctimes civils, un mort i un ferit, i cap de les milícies. Afortunadament les víctimes eren elements de dreta.

A la nostra columna hi van minaires (segueix a la pàgina 3)

VIDA SINDICAL

Ni un sol obrer sense sindicar En cada fàbrica i lloc de treball, un sol Comitè

La consigna dels antifeixistes que en les fàbriques i tallers treballen per la causa de la llibertat, no pot burlar-se per un sentimentalisme plorós, de femella inactiva. Tots els treballadors, home o dona, tant se vol, que sentin l'imperatiu del moment revolucionari, han de vetllar perquè no siguin possibles infiltracions d'elements dubtosos. Actuen, ja, amb regularitat, els Comitès d'Empresa, de fàbrica i de taller. Els nostres delegats no han de permetre que treballin elements indisciplinats, que podrien convertir-se fàcilment en confidentes perillosos per a la Revolució. Entengui's bé: ni un sol obrer no pot entrar al treball sense la documentació sindical degudament en regla.

Ara bé. Responent a les consignes emanades del Comitè Central de les Milícies Antifeixistes, cap company de la C. N. T. i de la U. G. T. no ha de trobar obstacles quan es disposi a complir l'ordre de reintegrar-se al treball. Es més. El bon sentit imposa que es respecti, a les fàbriques, tallers i empreses, el personal de plantilla, tenint en compte, naturalment, que aquest posseïri la deguda documentació sindical. Obstaculitzar el compliment d'una ordre, emanada dels organismes responsables, a companys disciplinats, no respon pas a la línia d'indulgència i unitat que ha quedat establerta des del moment que començà la lluita contra el feixisme insurrecte, i cal que, per al seu aixafament definitiu, es mantingui aquesta unitat.

Es absolutament necessari que els companys de la C. N. T., amb el bon sentit que els caracteritza, en vetllar per l'afermament de l'ordre revolucionari, deixin de posar obstacles quan es proposen reprendre el treball els nostres militants. Per la lluita contra tot individu inorganitzat, no cal dir que la U. G. T. posarà en joc tot el pes de l'organització. Per això és imprescindible que els nostres militants, atenint-se a les consignes que els són donades, formin amb els companys de la C. N. T. els Comitès encarregats de vetllar pel control de cada lloc de treball.

No serà sobrer repetir que els Sindicats tenen facultats de cobrir les vacants d'entre els seus parats. Com també cal aclarir, per donar-hi una diàlisi concreta, que en cada cas haurà de tenir-se en compte de rellevar-se per companys de la mateixa Secció, i, en darrer terme, en forma proporcional a les organitzacions que hi tinguin representació. Seria obvi detallar minuciosament casos i fets esdevinguts. La línia general que l'hora històrica reclama, no ha de tergiversar-se per raó d'interessos peculiars de deu o quinze companys més desplaçats al lloc d'uns altres companys que amb disciplina han estat constantment lligats amb les organitzacions que lluiten per la llibertat.

No es pot ni s'ha de permetre, contra els obrers pertanyents a organismes populars agrupats sota la bandera de l'antifeixisme, cap represàlia, que, ultra ferir la seva susceptibilitat revolucionària, entorpeixi la marxa triomfal de la Revolució.

La Unió General de Treballadors s'adreça al proletariat de Catalunya, i especialment als companys de la C. N. T., perquè es faci seva aquesta consigna: NI UN SOL OBRER SENSE SINDICAR.

El criminal intent militar d'implantar el règim feixista de la misèria, esclavitut i de la ignorància al nostre país ha posat a l'ordre del dia allò que nosaltres havíem dit sempre que era necessari per a abatre la reacció. Unitat, unitat i unitat.

Aquestes memorables dates on els obrers hem lluitat units per damunt de les diferències ideològiques, han demostrat a bastament del que és capaç el poble i sobretot la classe treballadora quan un sol objectiu acapara la seva activitat. La unitat de lluita aconseguirà aquestes jornades i que ha estat segellada amb la sang de milers de germans nostres, ha de continuar i fructificar.

Les futures batalles contra la reacció, en tots els ordres de la vida social, impliquen que la unitat circumstancial d'aquests dies s'estabilitzi i tingui un cos permanent allà on a partir de la victòria armada, es convertirà en el front de combat, en la fàbrica i en el lloc de treball, en el front de l'economia.

Totes les forces socials de la reacció, vençudes en la lluita armada, preparen la seva contraofensiva des dels llocs de comandament i organització de la vida econòmica del país, per sembrar la confusió a uns, el desengany a d'altres i per altres organitzacions del Front Popular, seva resistència a la voluntat de tot un poble.

S'oposen a obrir les fàbriques, els tallers, despatxos, botigues i tot el que significa la normalització de la vida social per obrir un parteret de desconfiança, ajudats per alguns elements provocadors que d'acord amb ells sembren la confusió amb llurs engegats diaris.

Per a destruir i vèncer la reacció en aquest pla que està situada, cal precisament estrènyer més encara els llaços de la unitat, que ens ha donat a Barcelona i ens estan donant a Catalunya i Espanya la victòria física de les armes. I és en aquest pla que les dues grans organitzacions sindicals úniques U. G. T. i C. N. T. amb col·laboració del Partit Socialista Unificat de Catalunya i de les altres organitzacions del Front Popular, hem de prendre immediatament mesures en el terreny de la producció per desfer les maniobres de la reacció feixista.

A cada lloc de treball, un sol comitè en representació de tots els obrers, un Comitè de producció en conjunt C. N. T. i U. G. T. amb la participació de socialistes, comunistes, anarquistes i els obrers de totes les tendències del lloc de treball.

Comitès que posin immediatament en marxa la producció i que la regulin: comitès que unixin la voluntat antifeixista del poble i que endeguin el camí de l'esdevenidor.

Un Comitè a cada lloc de treball que controli la producció i sigui l'expressió organitzada de l'espontània unitat d'aquests dies. Obrers de la ciutat i del camp: la reacció, encara que vençuda és forta; dependrà de la nostra força organitzada que cada dia li anem infligint derrotes en tots els fronts. Endavant units i units vencerem!

Tots aquells que avui no comprenguin això faran un flac servei a la revolució i als interessos del poble. Els partits marxistes de Catalunya hem donat l'exemple, els nostres militants donaran en cada lloc de treball la tònica, destacant-se com els millors propulsors de la unitat.

Ni un sol lloc de treball sense un Comitè Únic amb representació de tots els obrers, ni un sol militant del Partit Socialista Unificat que no treballi per això en la seva fàbrica, taller, despatx, etcètera, etc.

Estem en el moment de l'organització d'un ordre revolucionari i d'aquest ordre correspon a la classe obrera organitzada d'esser-ne la salvaguarda.

Organització, organització i organització de les forces obreres i camperoles en la seva voluntat unànime de vèncer per sempre més el feixisme, al nostre país.

R. C. P.

L'Associació de Comptables de Catalunya, amb més d'un miler d'associats, demana el seu ingrés a la Unió General de Treballadors

El Secretariat Regional ha rebut amb data d'avui una sol·licitud d'ingrés redactada en aquests termes:

«El Comitè d'aquesta Associació en reunió celebrada en el dia d'avui ha acordat sol·licitar el seu ingrés als regles d'aquesta Central Sindical.

Aquesta mateixa sol·licitud és cursada avui mateix al Secretariat Nacional preguem que en espera de la seva decisió us serviu comunicar-vos la vostra acceptació i conformitat a fi de fer-la pública entre els nostres associats que comptem aproximadament sobre un miler.

Vostres i del Proletariat»

L'Agrupació Professional de Periodistes, adherida a la U. G. T., s'incanta d'altres Associacions de premsa

L'Agrupació Professional de Periodistes (U. G. T.) s'ha incantat de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona i de l'Associació de Periodistes de Barcelona, així com també, provisionalment, de les seccions autònomes de les esmentades entitats.

Mentre no es convoqui una assemblea general de socis d'aquestes entitats, actuarà un Comitè integrat pels companys Victor Colomé, Rafael Vidiella, Josep D. Benavides, N. Molins i Fàbrega, R. González, Vicenç Riera, Gabriel Trilla i el president de l'Agrupació, company Lluís Aymami i Baudina.

El local social quedarà instal·lat a l'antic edifici de la Cambra de la Propietat de la Via Laletana.

NOTICIARI

Els artistes que han ingressat a la U. G. T.

Sota la presidència del secretari de Cultura i Esports del P. S. U. s'ha constituït el Sindicat d'Artistes pintors i escultors de Catalunya, amb domicili provisional a la Secretaria de Cultura i Esports, Passeig de Gràcia, 19 bis.

S'han nomenat les següents secretaries, que regiran el Sindicat com segueix:

Secretaria general, Josep Granyer.

Secretaria d'actes: Francesc Domingo, Apelles Fenosa, Emili Bosch Roger i Josep Gausachs.

Secretaria d'organització: Mateu Soto, Julià Castedo, Adolf Armengod i Martí Llauredó.

Secretaria d'administració: Francesc Vidal Gomà, Antoni Canadell, Victor Moré i Lluís S. Caballero.

Secretaria de premsa i propaganda: Francesc Camps Ribera, Joan Corumeleran, Albert Junyent i Martí Ramon Durban.

Secretaria d'enllaç: Lluís Bert, Santiago Meléndez, Salvador Caracena i Josep Torres.

S'ha pres l'acord per unanimitat d'adherir-se a la Unió General de Treballadors.

Als treballadors de gas i electricitat

A títol d'informació es posa al coneixement dels nostres associats que la Secretaria de la Societat d'Empleats i Obrers de les Empreses d'Aigua, Gas i Electricitat (U. G. T.) ha estat traslladada a l'edifici de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana, carrer Pau Iglesias, 1-3, cantonada Via Laletana.

Els guanterers també vénen amb nosaltres

La Societat de Talladors de Guants ha ingressat al Sindicat de les Indústries de la Pell.

El domicili social és al carrer Primer de Maig, 7. Secretaria 29.

La Unió General del Transport ordena que els taxistes es reintegrin al treball

La Unió General d'Obrers del Transport Mecànic (U. G. T.) que s'ha incantat de la Confederació del Taxi, des de la direcció d'aquesta ha donat l'ordre de tornada al treball, puix que no hi ha cap motiu per retardar ni un dia més la sortida dels taxis.

Queden exceptuats d'aquesta ordre, naturalment, els obrers taxistes que estiguin enrolats en les milícies.

Bé cal advertir als taxistes als quals hom hagués requisat el cotxe i aquest sofria avaria, que en donin compte immediatament a les Oficines de la Confederació del Taxi.

Els obrers del vestit han d'anar a treballar

El Sindicat del Vestit (C. N. T. i U. G. T.) ha ordenat la immediata tornada al treball de tots els seus afiliats, excepte aquells que estiguin enrolats a les milícies o bé en missió especial.

Més afiliats

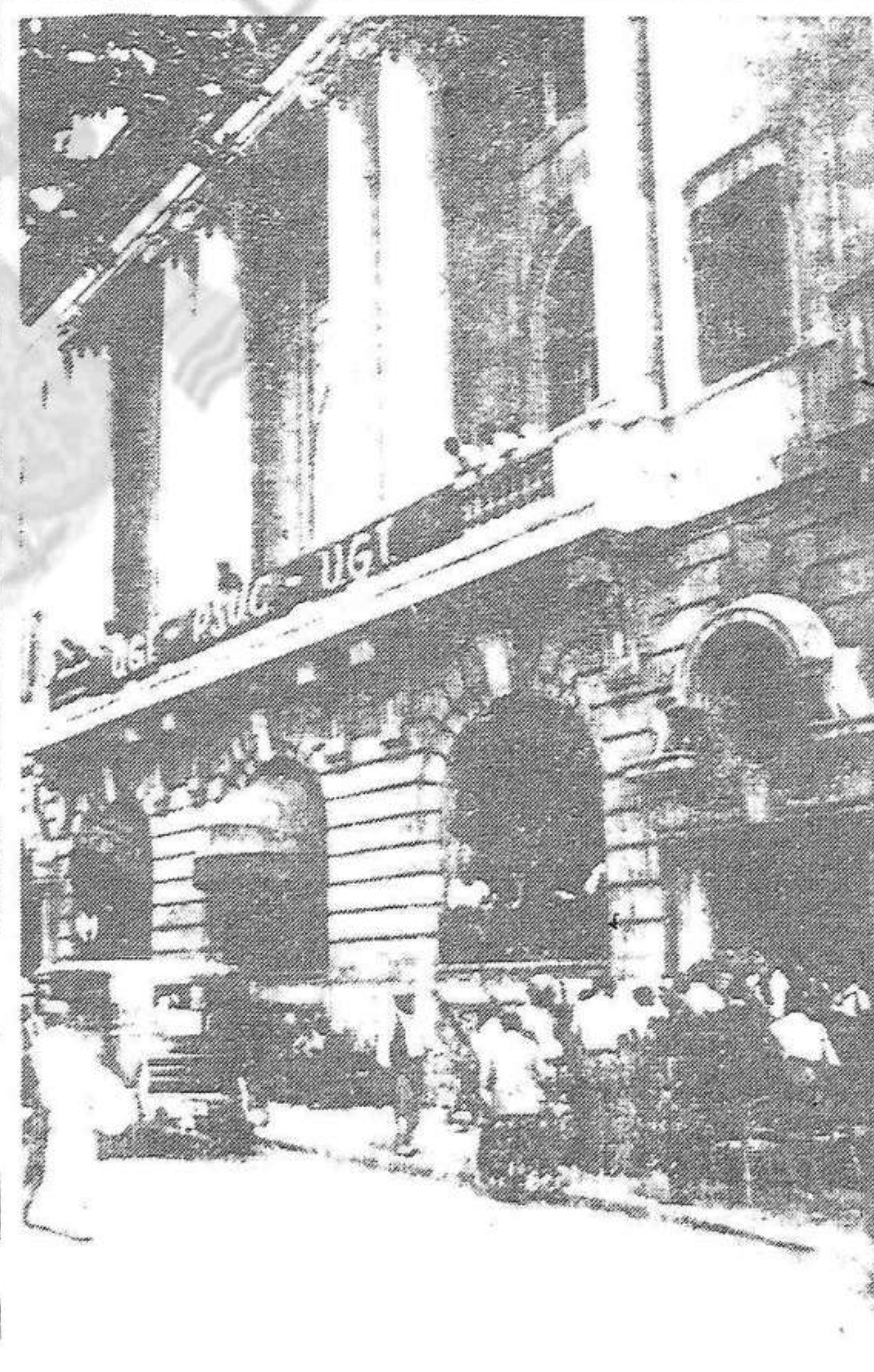
Convenientment segellada i signada pel president i secretari, hem rebut una comunicació de l'Associació de Corredors del Prontó «Txiki Alats», sol·licitant l'ingrés a la nostra organització.

Una més, entre tantes, de les moltes demandes d'ingrés que el Secretariat Regional, després d'un estudi, ha avaluat.

També com tots els Sindicats, es troben en una disposició magnífica per servir al costat dels treballadors de la U. G. T. la causa antifeixista.

La formidable puixança del moviment sindical a la Unió General de Treballadors

La Societat del Ram de Paletes d'Argemona ha sol·licitat l'ingrés a la U. G. T. i ho posa en coneixement del proletariat de Catalunya als efectes pertinents.

Al nostre local, la consigna és rigorosa. Hom no entra com no acreditat la seva condició d'antifeixista

El Comitè del Ram de Construcció prega que els parats ocupin les places vacants d'aquells que són a les Milícies

Tots els obrers que pertanyin al ram de construcció que es trobin en atur forçós, són pregats de passar per la secretaria del Ram de Construcció (Passeig de Gràcia, edifici del Cercle Equestre), per ocupar les places dels que estan prestant servei a les Milícies Antifeixistes, així com també totes les altres places vacants.

Convocatòria

La Unió General de Dependents de Companys i Agències Marítimes adherida a la U. G. T., amb delegats que intervenen al Comitè d'Intervenció a la Companyia Transatlàntica Espanyola, pel Govern de la Generalitat de Catalunya, convoca tots els companys empleats actualment a la dita empresa, temporers i acomiadats, perquè assisteixin al Passeig de la Pau, número 10, a les set de la tarda d'avui, per informar-los d'assumptes que els interessin, com són el retorn al treball, mont de pietat i reorganització nova que es donarà a aquesta, al Comitè d'Intervenció conjuntament amb el camarada delegat del Govern de la Generalitat.

Els companys directius.

Visca la unificació del Proletariat!

Una de les mileres combatents que han donat una nota altament simpàtica amb la seva presència. És la representació autèntica de la dona que es mobilitza ja el 16 de febrer

Artur Cussó, secretari d'Organització femenina del P. S. U. C., ha fet, per ràdio, una crida propugnant la formació de les Milícies femenines

DONES de Barcelona i de Catalunya. El motiu de dirigir-me a vosaltres, és Catalunya haureu sentit revoltar-se la vostra amb el sentit, amb l'emoció profunda d'intentar correspondre en nom de tots els companys que lluiten, a la gran prova de sacrifici i abnegació que heu donat i esteu donant ajudant els nostres germans de Catalunya, en la lluita contra la intenció criminal de la putrefacció feixista.

Catalunya, el nostre poble, lluita virilment i reivindica la seva potencialitat revolucionària, posada en dubte en els fets del 6 d'octubre de 1934; el nostre poble està demostrant a tots els germans obrers d'Ibèria, a tot el proletariat del món, el grau de combativitat a què pot arribar un poble quan lluita per la seva emancipació nacional i social amenaçada per la concepció d'unes mentalitats pertorbades de militars traïdors.

En aquest moviment de dignificació, de superació cap a un nou concepte de la societat en el sentit polític i social de Catalunya i Espanya, vosaltres, les dones, heu estat altra vegada un factor decisiu en el triomf de la llibertat, esclafant la monstruosa maniobra militar feixista, que intentava endogalar-nos.

Amb el triomf sobre el feixisme assassí, heu aconseguit que en el compliment sagrat a què esteu destinades per les lleis de la natura, en el vostre mandat de mares, lligreu al nostre poble, al món, uns fills lliures com a homes i com a ciutadans; heu impedit que l'ésser que engega la humanitat que sofreix, portar-los auxiliis materials, ajudar-los econòmicament, portant-los a la vida, i tot allò que pugui fer-los falta. Peccat que el convertís en un paria, en un esclau automàtic al servei dels interessos egoistes del gran capitalisme; en deslliurar-vos de l'esclavitud, heu fet lliures els vostres fills.

La vostra acció benefactora, curant ferits, oferint generosament la vostra sang per a les transfusions als companys que i havien vessada en holocaust d'una sagrada causa, encoratjant-los en el combat, nuint al seu costat amb les armes a la mà, és la gesta més magníficament heroica que registra la història del nostre poble. Vosaltres, no heu dubtat un moment on escoltir el vostre lloc, aquest ja el determineu el dia 16 de febrer democràticament, conseqüents amb aquella actitud que deslliurà milers de germans nostres de les urpes sagnants del feixisme; la vostra posició d'avui, no podia ésser altra. El vostre fill, el germà, el marit, el vostre pare, han agafat les armes per defensar-se i defensar-vos de l'esclavitud; per tant, heu de sostenir les posicions i actituds dels vostres homes; amb el vostre entusiasme, la vostra sensibilitat espiritual, amb la vostra valentia, els vostres camarades s'han superat en la lluita; no hi ha hagut covards ni desercions en els nostres rengles, hem correspost al vostre entusiasme amb tota la dignitat, amb tota la potència d'una Catalunya forta, d'un poble masculí.

I com a pol oposat a la nostra actuació, vosaltres, les dones de Catalunya, heu d'anar immediatament a la formació de les milícies femenines, demanant que vinguin al costat vostre totes les companyes per tal d'ajudar els familiars i el poble, amb aquelles paraules que sols vosaltres trobareu per consolar els dolors morals de la guerra, ajudar-los econòmicament, portant-los a la vida, i tot allò que pugui fer-los falta. Peccat que el convertís en un paria, en un esclau automàtic al servei dels interessos egoistes del gran capitalisme; en deslliurar-vos de l'esclavitud, heu fet lliures els vostres fills.

La vostra acció benefactora, curant ferits, oferint generosament la vostra sang per a les transfusions als companys que i havien vessada en holocaust d'una sagrada causa, encoratjant-los en el combat, nuint al seu costat amb les armes a la mà, és la gesta més magníficament heroica que registra la història del nostre poble. Vosaltres, no heu dubtat un moment on escoltir el vostre lloc, aquest ja el determineu el dia 16 de febrer democràticament, conseqüents amb aquella actitud que deslliurà milers de germans nostres de les urpes sagnants del feixisme; la vostra posició d'avui, no podia ésser altra. El vostre fill, el germà, el marit, el vostre pare, han agafat les armes per defensar-se i defensar-vos de l'esclavitud; per tant, heu de sostenir les posicions i actituds dels vostres homes; amb el vostre entusiasme, la vostra sensibilitat espiritual, amb la vostra valentia, els vostres camarades s'han superat en la lluita; no hi ha hagut covards ni desercions en els nostres rengles, hem correspost al vostre entusiasme amb tota la dignitat, amb tota la potència d'una Catalunya forta, d'un poble masculí.

Partit Socialista Unificat de Catalunya
(adherit a la Internacional Comunista)

Dones de Barcelona!
Per a avui dijous, a les set de la tarda, al local del Partit (ex-Cercle Equestre), Passeig de Gràcia, 34, són convocades totes les camarades a una reunió important per a l'organització del moviment femení a la nostra ciutat.
**Per la victòria definitiva contra el Feixisme!
Pel triomf de les forces populars!
NO HI MANQUEU**

Milers de dones s'han presentat a fer les feines pesades de donar menjar als milicians de la llibertat

Les dones han format a primers rengles en les unitats militars. Aquesta és una de les unitats de la cavalleria. Amb el fusell a la mà, s'han batut tan bravament com els seus germans de classe.

Les treballadores madrilenyes volen contribuir a l'aixafament de les bandes feixistes que encara resisteixen

El que deu una d'elles al redactor de «Mundo Obrero» que les ha visitades

Davant les entusiastes notícies que arribaven a nosaltres, referents a la formació d'un batalló femení, hem visitat el comandament del cinquè Regiment de Milícies Populars.

— Com ha sorgit la idea? — pregunto.

— Derivada de la resistència dels fets. Al front de bata la, enviolades des del primer moment de la lluita en els batallons enviats, es troben més de mil dones que prenen part activa en ella. Això és, que a part de les que acompanyen els milicians per als serveis auxiliars, mil dones ocupen el seu lloc en el combat com a fusellers, en serveis de metralladores, i realitzen descobertes i batudes.

— No s'han donat casos de descoratjament?

— En absolut, i podem gairebé assegurar que si sabessim la proporció de fets heroics realitzats des del moment que es comença la lluita, portarien el total major nombre al seu favor les dones. Això és el que ens ha decidit a formar el batalló de dones, del qual esperem tant rendiment com d'aquells formats per camarades.

— Molts alistaments?

— Des que es donà la notícia de la formació d'aquesta unitat, continuament acudeixen en demanda d'un lloc a les seves files. En el seu armament, acudeixen encara mancades de condicions i hem de rebutjar alguns oferiments. N'hem seleccionat fins ara, 500, les quals estan fent la instrucció que correntment es dona a tot alistat, i esperem que aquesta setmana puguin sortir al front, en les seves companyies de fusellers, metralladores, etc.

— Portant de caps?

— Dones també. Tenim ja camarades fetes en la lluita, que saben perfectament tot el necessari per a desenvolupar-se sense el nostre ajut i aconseguir de les seves companyies una disciplina i habilitat immediates.

Des de la finestra de l'habitació que ocupa la Comissió de Cultura del cinquè regiment, les veiem agrupar-se al pati.

Baixem a la seva cerca per a interrompar. Davant nostre, una noia pren lliçons d'un camarada sobre el maneig del fusell. Atentament concentra la seva atenció en les explicacions; després, a poc a poc, va realitzant l'operació de càrrega i descàrrega. Quan la veiem quedar en posició de ferm, l'interroguem:

— Difícil?

— No.

— Pesa el fusell?

— Una mica. Però el braç ja s'hi acostumarà.

— A quina agrupació pertanyes?

— Al Socors Roig. Però ara es el moment de prendre un fusell.

I un xic més enllà, un altre interrogatori.

— Per què t'has alistat?

— Perquè cal aixafar els canals.

— Tens fills?

— Sí. I el company al front.

En un grup escoltem demostracions d'impaciència: «Quan marxem?» «No fem exercici de tir?»

El comandant Barbado organitza i els fa veure la necessitat de l'espera.

Els milicians que passen pel pati de la caserna, acostumats ja a la convivència amb les dones, parlen sense esbaliment amb elles dels objectius, de la duresa de la lluita, de la necessitat d'una acció aclaparadora que extermini per sempre la mala llavor del feixisme, i sigui el puntal de la nova era.

Quan abandonem la caserna, veiem nous grups de dones que acudeixen per alistar-se. Dones del poble, amb vestits humils, netes, femenines; però amb un esperit enrotllador, aquell esperit que els dona la intuïció de perill imminet per a la llibertat d'Espanya. Contra ells, avui com en temps passats, el seu coratge bèl·lic desperta. I de les dones, més que dels homes, és el crit de «No passaran», perquè saben que si això hagués estat així, estava decretada la ruïna espiritual de la nostra raça, que per mitjà del proletariat, encara ha de donar el fruit magnífic d'una civilització justa i veritable.

Les dones no podem estar al marge del moviment revolucionari

Dones de Catalunya, escolteu!

ELS enemics del poble, els capellans, els generalots, els pirates de la Banca, els «jefazos» i les seves camises negres han provocat aquest moviment criminal. Les crueltats innombrables que aquesta colla de «cavallers» vénen cometent són esgarrifoses. Encara indignem més perquè són premeditades: la documentació fidedigna agafada als traïdors a la República demostra a bastament que aquests bombardejaments contra els trens de ferits, aquests treps contra els hospitals, aquestes rendicions simulades, que després són aprofitades per a metrallar els nostres companys; aquest canallec sistema de protegir-se contra la nostra força que han inventat els «senyors de l'honor i de l'ordre», el qual consisteix a col·locar les dones i els infants del poble davant dels seus fusells per arribar amb bandera blanca fins als nostres milicians i causar-nos nombrosíssimes baixes; aquests afuèllaments en massa; tot això forma part d'un pla preconcebut en fred, la comprovació del qual repetim que està a les nostres mans.

Dones de Catalunya! Davant de fets d'aquesta naturalesa, nosaltres no podem restar al marge del moviment. Hi ha lloc i ocupació per a totes les dones antifeixistes. Els vostres germans, els vostres fills, els vostres companys, lluiten heroicament al front; cal ajudar-los amb tots els mitjans. Tingueu present que la lluita és de vida o mort i que els moments que vivim tenen una importància decisiva en la transformació social que desitgem. Els centenars de dones que senten avui el desig d'ésser útils a la causa antifeixista i que no saben com ho han de fer per a lligar-se al moviment, que corren disperses demanant una ocupació, han d'acudir totes a l'assemblea de dones que celebrarem aquest vespre, a les set, al local del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que és el de l'antic

Cercle Equestre (Passeig de Gràcia, 34), on democràticament es discutirà i es distribuirà la feina.

Que el vostre esforç no quedi perdut en paraules. Acudiu-hi totes, dones del poble, de partits republicans, socialistes, comunistes, sense partit, intel·lectuals, obreres. Necessitem de tot: modistes, taquígrafes, mecanògrafes, cuineres, cambres, infermeres, sanitàries, guardadores d'infants, mestres, professors, intèrprets, etc., etc.

Deixeu de banda els nervis. Deixeu de banda els promesos que no vulguin treballar al servei de la causa antifeixista!

Endavant, sense por! Una revolució és com un part: costa una mica, però després ve el nou ésser ple de vida, d'alegria, de puresa, que ens compensa dels dolors patits.

Dempeus, dones antifeixistes de Catalunya! Veniu, dones del Front Popular! Les que tinguin fusell, a les Milícies; les que no en tinguin, que valen tant com les altres, a treballar a l'organització femenina. Hi ha problemes urgents a resoldre. Us necessitem en la lluita que el Front Popular té entaulada contra el feixisme monstruós. La sang proletària, vessada tan generosament a les barricades, demana la col·laboració de totes les dones en la lluita per les llibertats del poble. La dona és la més perjudicada pel feixisme. Recordeu-vos, dones que viviu a Catalunya, que si el feixisme triomfés, totes les conquestes femenines anirien per terra, per tal com una dona no és més que una esclava, una màquina de fer fills, una cosa més sota el jou de l'exploatació masculina.

Per les llibertats democràtiques, per les reivindicacions femenines, per la solidarietat amb els nostres companys, assistiu a l'assemblea d'avui.

ELOINA

Aquesta és una altra posició conquistada aquests dies. Tanmateix, les noies de la Casa de Caritat no semblen pas massa preocupades per haver perdut les patilles que les dirigien.

Soldados de Mallorca.
Vuestros jefes os engañan cobardemente

TREBALL

BARCELONA: 30 DE JULIOL DE 1936

Soldados de Mallorca:
Abandonad a vuestros jefes
traidores a la República

Lluitant contra els darrers focus feixistes

Bombardeig de Palma de Mallorca pels aviadors de l'Aeronàutica Naval

La vigilància dels hidros de Maó i de Barcelona sobre les Illes Balears
La tasca enorme dels aviadors navals al costat del poble

(Del nostre enviat especial en una expedició aèria)

PROA A MALLORCA

Proa a Mallorca s'enten cada dia de Barcelona hidroavions de la base de l'Aeronàutica Naval de Barcelona, que van a inspeccionar el moviment dels sublevats i a bombardejar-los amb metralla i amb premsa local. De Maó, també, cada dia una esquadreta d'hidro fa un esplèndid servei a la causa del poble i controla el moviment exterior dels sublevats. Notícies rebudes pel nostre servei d'informació asseguren que alguna de les potències interessades en el triomf del feixisme a Espanya, Itàlia concretament, intenta prestar ajut als sublevats de Palma. Però els aviadors de Maó, els nerviosos aviadors de Maó, estan a l'aguait i vigilen mitja dia l'illa de Mallorca i controlen tot el seu moviment exterior. Sortosament per a nosaltres, aquests lleials servidors a la causa de la llibertat no permetran que els elements del feix puguen proporcionar avions als sublevats de Palma i fer possible que aquests ataquessin Barcelona en un moment donat i produïssin una destrucció terrible a la nostra ciutat.

TASCA CORROSIVA ALS SUBLEVATS

A Palma de Mallorca ja fa deu dies que ningú no sap res de res. Palma viu ignorant el que passa a la resta del territori de la República, ja que les notícies oficials no se les creu ningú. Un bon dia, però, els hidros de l'Aeronàutica de Barcelona van fer un viatge d'inspecció. Era la setmana passada. Els hidros també van deixar-hi caure uns quants paquets de premsa sense cap més detall d'interès van fer

marxa cap a Barcelona. D'això nosaltres no vam saber-ne res fins a primers d'aquesta setmana, que alguns diaris van publicar la notícia que els hidros de Barcelona havien bombardejat Palma. Sembla estrany que una notícia tan important com aquesta hagi pogut arribar amb tant de retard, és a dir, amb més d'una setmana.

Des de pocs dies després d'haver estat dominat el moviment dels sublevats a Barcelona, ja va començar aquesta tasca corrosiva: premsa local i a més a més bombes. Cada dia una esquadreta de Barcelona i una altra de Maó feien aquesta feina tan important. I cada dia també entre els sublevats augmentava la desmoralització. Avui eren els carrabiners que desertaven amb una canoa cap a Barcelona, demà els soldats de l'aeròdrom o el personal de mar de la Transmediterrània que fugen amb el vaixell «Ciudad de Palma» i es presentava a Barcelona després d'haver detingut el capità i un oficial feixista de la guàrdia civil. Tot això esdevenia gràcies a l'Aviació naval. Hom no sabia que eren els aviadors de l'Aeronàutica els que realitzaven aquesta feina. I hom tampoc no sap, encara avui, tota la importància que té la tasca desenvolupada pels esmentats aviadors.

A LA CONQUISTA DE MALLORCA
En un dels avions que van a Mallorca van embarcar-nos-hi nosaltres. Volíem veure de prop el que ens havien contat el dia abans. Amb la màquina fotogràfica carregada i disposats a treballar, vam sortir de Barcelona. El nostre hidro portava bombes de deu quilos i gran abundància de diaris. Vam bombardejar l'illa amb metralla i amb periòdics, que de vegades són tan interessants com les bombes. A Palma

Abans d'aixecar el vol l'avió de càstig, els mariners antifeixistes fan paquets de premsa que assemblaran els rebels la trista situació on què es troben.

és castigada amb la màxima pena qual-sevol persona que reculli els paquets de diaris que tiren els avions. El Comitè dels sublevats de Palma, del qual forma part el propi bisbe, ha decretat mesures criminals contra tot aquell que no se sotmeti totalment a les seves decisions. Han estat afusellats molts elements que res no tenien a veure amb el moviment obrer i als quals s'ha condemnat per revolucionaris. L'odi feixista no respecta ni tan sols els que

volen mantenir-se neutrals a la seva barbàrie.

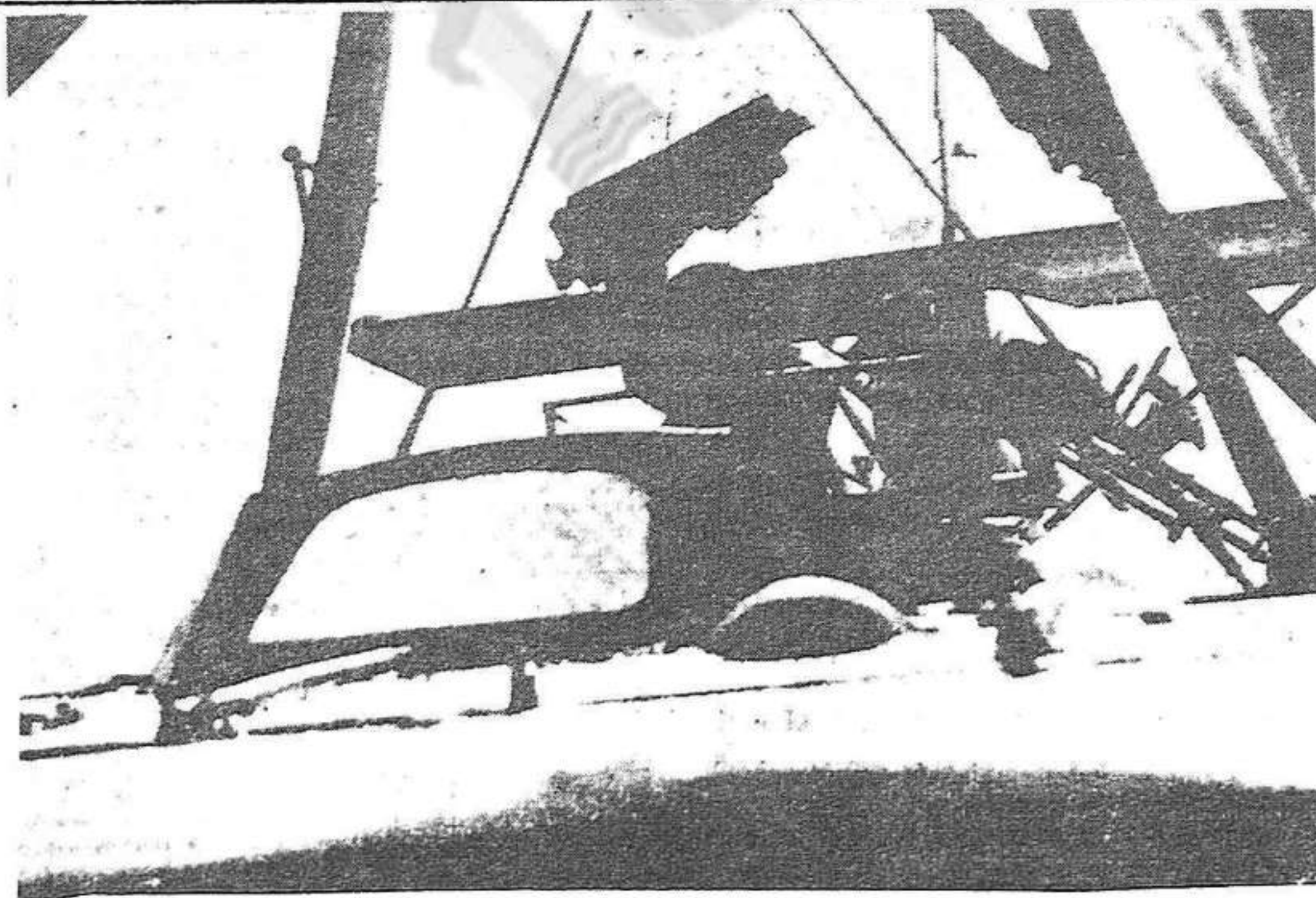
Volàvem per damunt de Palma. Anàvem massa alts per a veure el que passava a terra. Només vam adonar-nos que les bateries antiàries feien foc contra nosaltres. Enen les bateries feixistes situades a un costat i a l'altre de la ciutat. Però els artillers del feix no tenen bona punteria i nosaltres els vam observar amb un parell de bombes que els feren caure algun cop per una estona.

El nostre hidro, com si no passés res, feia la seva via. Ací baràvem diaris, allà una bomba més enllà altra vegada diaris. De base desapareven, però els aviadors feien la seva tasca de cada dia i mentre no fou col·lectada tota la feina el pilot no va parar gropa a Barcelona.

A quarts de set arribàvem a Barcelona. Els altres aparells ja feien estona que eren a l'informe de la jornada.

FINAL
Els aviadors de l'Aeronàutica Naval

realitzen un treball formidable a favor de les classes populars, que tan lligades van al futur de la Revolució. I aquest treball tan essencial ha estat fins ara, totalment ignorat. No sabem a causa de què s'ha atribuït exclusivament a un sector de l'aviació la totalitat de la intervenció aèria. La participació dels avions navals ha estat tan intensa, que cal tot un reportatge, que publicarem demà, per a poder explicar-ho a grans trets.

L'aviació, alhora que llença bombes que desfan els reduïts dels sediciosos, informa els soldats enganyats sobre la insensata aventura a què els han portat. El nostre diari ha complert, també, aquesta tasca

ELS TRIBUNALS POPULARS SON ELS UNICS QUE PODEN FER JUSTIÇA ALS FEIXISTES DETINGUTS.

Majoria de la base de Maó que ha restat fidel al poble i a les institucions que s'han donat democràticament